

[Socialministeren]

kring på institutionerne. Jeg har også været ude at se på institutioner, og på min rejse rundt i landet har jeg været udsat for – det synes jeg man skal tage med, når man fortsat klager, og det er også sagt til fru Alice Hede-gaard – at personalet har taget toilettdørene af. De har fået besked på omgående at sætte dem på igen, men det er jo altid rart bagefter at kunne bruge over for ministeren, at dørene ikke er der, men de står altså mange steder et eller andet sted i institutionen. Jeg synes, man efterhånden skulle holde op med disse insinuationer om, at der hverken er det ene eller det andet.

Til fru Grethe Philip vil jeg gerne sige, at med hensyn til beskæftigelse af unge ufaglærte har jeg rettet henvendelse til arbejdsministeren om muligheden af at forbruge nogle af de såkaldte kommunale beskæftigelseskroner også ved statens åndssvageforsorg; det var på baggrund af vores debat for et stykke tid siden her i salen.

Jeg er enig i, at vi ikke kan have det store antal mennesker på samme værelse, men jeg kan oplyse, at det i dag – efter de ting, jeg lige har fået klaret op – på centralinstitutionerne i hele landet drejer sig om 4 rum, hvor vi har 10 personer.

Hvad angår spørgsmålet om støttepædagoger, er det sådan, at vi arbejder med spørgsmålet i socialministeriet. Jeg synes heller ikke, at det er nogen særlig god ordning. Vi har problemerne omkring daginstitutionerne, og jeg vil vende tilbage til dette spørgsmål i socialudvalget i forbindelse med andre ting.

Hvad angår spørgsmålet om ressourceudvalgets arbejde, er det sådan, at jeg fortsat forventer, at vi i slutningen af året får oplysninger frem om, hvorledes man kan vurdere tyngden af klientelet med det deraf følgende personalebehov. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at det er forbundet med meget store vanskeligheder, idet der gør sig modstridende synspunkter gældende mellem de i udvalget repræsenterede parter, herunder også personaleorganisationerne.

Regeringen må afvise det stillede dagsordensforslag. Det står noget uklart for mig, hvad man har lagt i forhøjelsen på de 3,5 pct. Standarden er, som jeg har sagt, fastholdt og forbedret på nogle områder. Nedgangen i budgettallene er en følge af nedgangen i klienttallet. Endvidere har jeg lige før oplyst, at hvis der er forskel på prisstignin-

gerne i åndssvageforsorgen i forhold til andre områder, vil dette blive reguleret på til-lægsbevillingsloven.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg tror, det er nødvendigt at fastslå, at det ikke drejer sig om partipolitik, og derfor vil jeg fortælle, at der er 7 partier bag den stillede dagsorden. Det er altså ikke en kommunistisk dagsorden. Når det ikke er partipolitik, siger det sig selv, at det er ligegyldigt, hvilket parti der fremsætter den; der har været spørgsmål i pausen om det.

Jeg må konstatere, at ministeren stadig væk er lige forundret og forbløffet og stadig væk holder fast ved, at der intet sker. Den udlægning, ministeren fortæller om, og som vi har hørt gentagne gange, udlægger jeg som, at ikke alle centre skal være lige rige, man at alle centre skal være lige fattige. Jeg kan ikke se, at der er noget underligt i, at debatten har kørt i de gamle, kendte baner; hvordan skulle den kunne andet, når det er de gamle, kendte forhold, vi taler om? Det må skyldes, at der stadig væk ikke er sket den opfyldelse af lovgivningen, som er vedtaget for længe siden.

Desuden vil jeg gerne sige, at jeg ikke debatterer toilettdøre, men de faktiske forhold.

Så til de enkelte ordførere. Hr. Tastesen siger, at målsætningen vil blive fastholdt. Det vil jeg meget gerne se på tryk og i lovgivningen. Hr. Tastesen håber på noget så forslidt som nærdemokrati, og at amterne vil investere ud over det, som staten afsætter. Det vil jeg også meget gerne have papir på, før jeg tror på det.

Fra venstres side var man meget positiv og også meget forvirret, og det er der ikke noget at sige til, for som også fru Ebba Strange sagde, er det påstand mod påstand i dag, desværre. Det er et spørgsmål om at ville læse det, man får for sig, og undersøge sagen, eventuelt også henvende sig dér, hvor man har skoene på. Venstre venter således, til udlægning er sket. Det kan man også roligt gøre, men det er jo lidt sent at råbe: »Brand!«, når det er futtet af.

Så blev der spurgt om, hvad standardkrav er for noget. For mig at se må det være som et minimum at fastholde det nuværende serviceniveau samt at opfylde loven af 1959 og, som jeg har sagt og gerne vil gentage, fast-